

Östergötland
Bondehimmel o. Österbo (?) del
Flora händelser Västbyen
Västbyen

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Östergötland / Folkminnen

(615)

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESSAMLING

1604

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1604

Svar på Jubilee och dykt

Frågan (Meddelarinnan följer frågelistan)

N: 1 Gått Baktning Bygget Gustafning Skussning

2 När Andersdagar braskade skulle julen

slaska. Och när Andersdagar braskade skulle

julen braska. Stann på matten mellan julaft

tan och julaften spräckte de gamla skulle

betäna att prät är samt flora måns

dor örens skulle linet hi kon sadana är

3-

4 Argeltramparen skulle ha en linpa en

lin Pågbräddkaka samt en kyppe rag

bricket han kom efter dagarna förigut

Min mader Anna Osom född 1839 mar 1840

om att i mina morfärdens hem Brink

Min stade bärgades att baka första dagarna

i December lunt bröd som skulle härna

och räcka till sälen vidare särskilda bak

kat Pågbröd och grov som skulle vara all

ge bort till dem som fram och ville ha
De fattiga hade en vis sått att få bräckt till
Jul så det var helt vanligt att ge oss få.
Gussstjörning var och ett av de rikliga ar-
beterna före jul. det stöptes tjocka guss som
skulle penskas med äggvita för att bli blanka
och fina så var det så småningom och
till sist slankarna som blott drognades nä-
gra gånger i den sista samsta talgen
så grenlusen eller treshängel^{"hänghängsel"} lus en sam-
de kalladen de skulle bli tjocka och fina
I vanliga gussvekar sattes på en stjärna
betrarna för att på midten så fästades
de 3 ändarna till en fläta drognades
så i talgen tills de blev tjocka och lagom
till slankarna en gammal trädarna skulle
man helst ha när man stöpte guss så kunde
ratten i kotten så kallade ej talgen så för-
5 Lucia dagen firades aldrig i min hem-
byggd Hemstad socher, men här i Wadköping
har den firats några år

5 och 6 [sichängel] an: Östergöhl. = guss å stål
guss, ned i en gaffel o. dyl.

6 Klacka² på juladagsmorgnen skulle grytan
med fläsket till droppet sättas på för att
bli färdigbrakt till frukosten De städa
och alla husets folk kring grytan och
droppade var sin brödskriva och sedan
kanske nog fins gran än på sina håll
och för det mesta är nog sedan den att
man även uppr. fläsk och spack i en karrall
och har var sin talg² i julhelgen båkade
juladagsmålaren och slutade gussanden
brut.¹

11 Julgussen fick ej tagas av julbardet under
hela helgen stöck något och stöcknade
blev det droppat under kammaren
och i detta hus när man skulle stå
på juladagsgrälten skulle gussen tänka
färdig gången

14 Julkärven skulle vara en stor fläckkärve
15 På julaften skulle man tala om för
alla hus-ägare att det var jul

17 Glade mågan i familjen avlidit under
int. Skulle det fins en tom plats vid gubbardet
såi den somme.

18 Julafton var det att döypa i grytan
på julaftonsgrädden var det sonar bröc ost
Prättor seftemjell fläskan m.m. sedan var
det lutfisk så sigrynogriat med kanel och
sacher sirups begangnades även till gräten
En monale skulle det vara i gräten för
att få se vem av de unga som. blev gift
nåtar är Effersätt var Klenäten och offstem
eller Päron korta i Lingans aft. Juldags
middagen var det bruna pånor och
kakt skinka Kjais afton var det åter
lutfisk och sigrynogriat.

20 Gröt sattes upp på vinden att tomtarna
gläi några grätrim som jag minns den
dag var bar.
Den gröt är kakt med talvied och inte
med grön / sljåcken är av sljåss och
gryna kojsta i stam.

2 Denna gröt är kakt i en gryta och inte
i en stöck / en knungig mage gör en
god krack.

3 Denna gräten är kakt i en gryta och
inte i en mat / bara jag blir mättar så
tar jag gocinatt.

4 Denna gröt luktar violbränd långt
uti magen / Guc bevar kätsan
hennes fästman och magen.

5 Denna gräten är kakt i en gryta och
inte i ett skäp / den som ej vill hem
är ett rikligt vär.

21 Till julen bakades lingbröd flint sig.
bröd grötbröd Känny åklampas och
kallt mellan dag gröt bestände av
flint och gröt sigmjöl lika mycket av
vare satt det skulle li till vardagarna
mellan helfdagarna. Så var det Hel
till skog och mycket samt Lapp snö
Pepparkakor. Klenäten m m.

Prodet i Julhogarna bestod av en linna
en fin Pragerackakaka en kaka som kallades
galt i denna fasen så en petekaka som
kallades gullbraggen så en krans av bete =
deg och en kuse av saffransdeg även ost
hörde till Julhogarna mindre ost åt barn-
nen stötte till Gjenstefallet. barnen skulle även
ha en pepparkakagubbe i sin hög av peppar.
Korn blev det ägon näsar och mun. Lempar
och det tjockare grova brödet lades ned
i Lådeskråsar helst i vettet och det stötte
sig gott till fram på våren. Man skulle
ganna en kaka att ge skagarna när
de böjades höras i åkern på våren
20. Min morfar talade om att man bör
akta sig att komma för tidigt till Jul-
ottan ty de döde firar sin gubbe före
än man känner efter sade man kom
det kunnas som gus på bänkar
i kyrkan, och det var ju funnits de som
kunnat för tidigt till en en Gevinne

på Enggå men det kan man ju läst om
så det blir ej hit, Örningsjakt var lärt
höra sig på gårdarna här i Wäddesberg
Hundskall och frustande hästar men nu
på en 40 år ja mera har det varit tyg
31 Whackan 12 Julnatten skall cyren kunnas
tata gullskapen på gaveln skulle alla cyren ha var
32 Ännanagget gick ungdomen i gårdarn
och öring Stäffansvian
33 gullekarna var Isarna krika Wäga
satt. Låna eller Mustastor Gänna
singen Låga när Pantlösningar var.
Stå på huret Råerna sjöerna Råerna
tegermannarna på talret Dra himmeslöck
petakra smultron under snön Råerna
dagarna i veckan Låsa för presten

Frageform
eller
II

a. svar på frågor som tro och sed
u. s. l. beträffande statet och kyrket

1 Slapningen fästades alltså på nytt.
det som var slapad på medan blev

alltså så oavgjort.

6 Wallacian kallades de som utförde
kastning av dyur.

8 Gelfadia dyur fick basen för och
begärva ävenså slagta hästar.

9 När slaget skulle ej barande grinnar
närvarar åtminstone ej så emot blodet
eller se dyrets dödsryckningar. Dämet
kunde då få dansjuka eller falanade-
sat.

10 Det var rätt vanligt vid slakt att någon
yngre person eller någon som var litet flers-
kommen blev stickad till någon av
grannarna att låna harnpdraget men
de gick nog bara en gång.

12 Nyätten hästades alltså bort som på-
gat brukbräst. Tringallan var mycket
bra för ämskyota fötter den skulle för-
has skäras i bitar såggas i en flaska
och bällas brönvin för. På hjertat var
det 2 klaffar som också skulle skäras.

x kallas i Ög "rampdraget"

bart. de kallades även olydingsvåra.

15 Hos gäss och ankor fins ett ben som
kan göras en hoppare, av man binder
ett snöre och en pinne emellan
de två benen, så lät det på den spetsiga
delen av benet pinnen som sitter i
snöret sprides irling ett par varv och
pinnen fastes vid becket, när pinnen
släpper becket hoppas benet högt i
luften.

18 Jag har hört tatas som slagtare som
kunde dricka varm blod. En blodet ko-
hades salt och bakades patbröd.

19 Smelfröna på mötteratur kallades
Stora magen mingfallan. Härstaa
kungshatten. botlen, och botlens bror.

21 Nötran kardades tillsammans med
all och spann till garn. Detta garn
blev bra till mattor och Hästäckan.

och kallades hudkrämsmattor. Detta gamm
kunde färgas i vackra kulörta färger
men dogde endast till inslag i väsen

23 Myssam och tingen var en gammal
gode hufvudkyrda, när den blev fullen-
gen och torn gick den bra att stöta
vänder. Barades i trädgårdslunden.
Sticker av slänabushar var bra till
konstruckar att sätta i gipskarf när
den skulle kokas.

24 Hästskott används för något gement
att äta. Nu användes det mera
till både stek och bullar samt smält.

28 I korvorna skulle man sticka för
att de ej skulle spicka, så fick man
ej säga ett ord när de hade ned i
grytan. Det försäntes dock med att
när den som hade ned korven till
kokning att mata.

Till julen var det vanligt på många
ställen att det skulle slagas så det
sökte hela året. I 1800 2 svin några år.
—

Var på frågor om tro och se
beträffande pengar och skatter. ^{fråga}
formulär

4 Brännvispengar var jag hört skat-
tena arätfärdiga pengarna
6 Dämda man om pengar blev det
något föregående för skatmanen
under den närmaste tiden.

7 En ettöring skulle man alltså
ha. Liggande i partmanen den
drag sakert flera pengar till sig.

10 Om det vid barnsplay hade en spen-
dierikskalen i kindarna skulle det var-
net ^{hitta} småttigt och likt. Advens var det
bra med en sacc. det blev så för alltså
bevarat för trollslam.

19 Vid Lofstaen huggades i Skinnstaden
saken skall det finnas en guldkalv att
bygga om stället med ifall den blev förstörd
av eld. Deras borganseen skall vara
irårlig och när det höjdes upp med hästen
och vagnen der dånade det våre. Likaså
fanns det på baksidan av stället en kalv-
borgan den skulle leda in till den
underjordiska borgan den der var gulda-
kalven förvarade. Någon gång under
agarens Greve Er En ^{här} Peters frånvaron
skulle några av gården folk ^{här} Ingentid
den m. fl. försöka att komma in der
Hvad slag lys de än försökte med
sladenade det när de kom inom dö-
ren, så det blev att vända om och stäm-
pa dären efter sig. En skogsvaktare vid
Lofstaen men jag hört om tala om detta
hans namn var G Ögersson jag var
barn när han om talade detta i mitt
föräldraherr. I var då en gammal

man Han hade mycket gammalt att tala om
som jag tyvärr har glömt det mesta av

20 Jag har hört talas om genom min
farfar något slag folk som kallades
Waloner ^{valloner} som kom in till Sverige kanske
från Tyskland de vara o. k. Rättsskipare
gjorde spårnen och andra föremål
av metall dem de gick och sådde.

Folksaga.

Jag känner en saga som jag hörd
berättas när jag var liten Det var en
gång en flicka som bräde en mycket
elak styfvmader han hade även en egen
datter som han tänkte gifta bort till
den unga prinsan i landet En gång
befallde hon styfmodern att han skulle
spinna ett pund lin på natten
Sannat fall skulle han få sitta i
käntkrammaren på natten och bräda och
i sällskap med rättarna der Han blev

så ledsen så ledsen och började gråta
det var ej möjligt att spinna så
mycket på en natt som hon satt där
så bedröfvad kommer den fram en
liten gumma som säger "Gråt ej skära
jungfru jag vill bygga dig try du är
god" lagg dig att svara jag skall spinna
hinet innan första kanevälet ljudet
skett namn är Stargumpasmar och
jag har spunnit så mycket får", det blev
färdigt i nätt fick till Stargumpasmar stora
hålmad. När måga dagen gått befol-
de styfmodern henne åter att på not-
ten påta bräva en hal tunna så
gick det ej förade han henne som förr
gängen på sitta i lärkstammaren
Han satte sig då att gråta han visade
sig ingen såd den kommes der åter fram
en liten gumma och säger "Jag ej
skära jungfru jag känner din sorg
och skall göra arbetet åt dig"

Jag heter Stortammaren och amman-
man som går upp skall det vara
färdigt lagg dig att svara. På morgnen
blev styfmodern mågta förärrad
att han ären kunde göra detta så han
ej kunde få in henne i tornet Och
äter gick en till så en grått befallde
han flickan att gå till konungen
borg på natten med ett viktigt brev
och vara tillbaka till morgnen och
var mågät som ej någon kunde göra
ty det var 20 mil fram och tillbaka
Nu är det vår ingen som vill bygga
mig tänkte flickan Och satte sig så
meder att gråta bröt hon sitta kam-
mer der åter en gumma och säger
gråt ej skära jungfru jag vet vad
din styfmoder begär om dig lagg dig
att svara jag heter Storfotarna och
skall gå till konungens borg i ditt
ställe och vara hemma i första dag =

bräddningen Den unga prinsens
flicka petar om hennes öden så som man
en dag och bemötade den sköna flickan
med sin guldmynt och 3 myckelbrida
håstar hon gifte sig med prinsens
och blev lycklig i all sin lefnadsdag
Men stygmodern och hennes datter blevo
så oförmodiga att se flera gamla och
fästa i förtice och ingen ville se dem
mera. ————— se II:9

Af en 84 årig man Karl Johan
 Gustafsson f. d. Posthållare i den köping
 har jag nu i dagarna hårt berättat
 om hjärtbarnen i sin ungdom Genade han
 på en gård vidande under Baromet
delens Stridsberg en dag voro där
 gamla samt några tjuktalar som först
 gång med stället vilken då arrän-
 des här till, då kommer, der något sundt
 tillnåse stort som bandet på en sam-
 lig siltunnar när det kom närmare,

Det var en arm som tilli fast i stegen =
 Ten och tuckade på så vis fram de
 bliva alla förkräfta och sprang i väg
 Några dagar efteråt voro de på sam-
 ma äng Ormen krammer då igen sullen
 de fram. Men då tog Gustafsson med
 till sig sprang upp med sin tie på en
 gårdsgård som ormen fram sullen
 de emot när han då fram på nästa öf-
 han såkte högg han fram med sin
 tie i små bitar han ryser om i dag när
 han tänker på hur bitarna ar-omen
 kypade ikring.

Den som hade fiskvattem underade mycket
om värfsgäddan skulle komma. Wärfsgäddan
och Wärfsgäddan kunde inte
som julen och julisken framman
hos i sång hette det, man åt tidigt gull
mat för att komma tidigt i söng den
kvällen. Blev det fryst kallt Wärfsgäddan

matten skulle det derofter frysa i 40
veckor. Så lång tid som man kunde håra
fram för Wäfersdagen så länge skulle
han frysa inne efter helgen.
Allt gå ut och se på nyårsnytt med en
psalmbok bakom ryggen brukade man
i min barndom. Det betydde då mycket
vad psalm man fick syn. Begravnings-
psalmer tyckte man det var så sorgligt
att få syn.

Nyårsnatten skulle man baka slängsannar.
Håra men det gick och om bröden annan
gräns som helst det skulle vara 3 fläskar
om det 3 kopyrar nyårs var sinn man
nyår varsinn hand satt alla 9 skulle
hålla i nyårs alla 9 hålla i nyårs
alla 9 lägga i nyårs och sattet på en
gång så skulle de sitta under ett bord med
de åt nyårs var sinn psalmbok. På matten
skulle deras tillkommande man
kamma och tynda dem matten

oster skulle gå så när det bleste Mardans.
vinda ity då skulle de aldrig bli härta!
Ukänns dagens fjärta sammardag som var ej
vintern för kallt att sitta i
Kristtimmelsfärd dagen skulle man göra
fjärta viken
skäppesken för året. Efter Peter Katt har is
samma han frätes då syn lika mycket
även sam under godie dag är benäcker
se dag för hela Septemser Partola
onidag för hela härten i När söken
kammer satt nyss ur skurtenen betyder
det sakert vader. När göken bögar
gala sen fram man äta det satta de fjär
sket spicket eller utlet Det betydde
mycket i knicket väder man härde
göken fjärta gång på vären
Wester gök var härten gök Oster göken
gök Söder gök. Äder gök Mångår god
gök Många goda ting skulle bruma
ämnas om man fram under ett
fjär det en gök satt och god 3 ting fick

1604

ånskas ifall man skall med det jag
 har hört talas om en flicka som hade
 tusen kronor under ett sådant träd
 der gämen satte han hade förlutit önska sig
 en man & har den i barn men i bräcker
 ty traligen måste önsningarna gå fast
 tog han fel och önskade sig man i ho och
 9 barn / Skammet Vagglan intill husen om
 gräddarna och skuter sitt blåritet brygder
 det dödsfall likaså ett dåligt amen när
 skatarna strätta sent på gräddarna
 första må på gräddan är en gammal
 gångse sed att äta ägg och dricka öl för
 att få mörig i benen En magriss jag hört
 yngas när jag var ^{var} där så när jag är
 det första maj i dag är det första maj
 maj maj i dag är det första maj. Jag
 är det första maj maj i dag är det första
 maj maj maj i dag är det första maj
 På Midsummarafest skulle man plöja
 9 stags blommar och lägga under kuffver.

huden man får då i skammen & sin
 tillkommande man. Dika tre kan det
 vara att gå till ett vägskäp mellan
 12 och 1 på natten man kan det möta sin
 tillkommande make eller älsklingens
 då hör något skrammel eller ljud så
 man kan deras des skutningen av vad
 syke kan komma att ha

Jag på frågor om fastlag Påsk Ringet
 m. om. Dyblit

1. Namnen på dagarna i dygnmelveckan
 vara Påsk onsdag Fästislag Tysmån-
 dag Skärtorsdag Långfredag Skästa
 lördag Till påsk måste kött vara spenset, s. II. G.
2. Långfredagen skulle man ej dricka
 vatten ej heller mysk vattenet ber det
 mycket snett av under året och av myskten
 bildade sig var, nej, helst borde man äta
äster den dagen
3. Jesu kross gades av skräddet därför

klassa ännu asplövern om det är aldrig
 så långt och stilla
 8 Påskafön på gårdens rester härskarna
 den Blåkulla då var bäst att kalla stora
hårspillet stängt det var mycket
verksam att arbeta ett skall äroon då
 9 min mormor Elisabet Mäns dotter
 var född i Flaketa Törnvald sacken 1816
 jag hörde hennes tala om att i Fler
beta by, var det vanligt att måga orde
unga flickorna skulle härskas till Blom
sterbrud under Pingsthelgen

När min mormor gärde ag. gärde hon
 ett hår med honden i degen där hon
ostade och myälsken var ihopgjord
 som det kallas, tog hon en knif och
gärde hår i myälsken
 När kyrkluckorna singade meg alltid
 de gamla på vackret och kararna lyfte
klässan eller flåten
även om Guds namn nämdes negode

och stoga av hättarna

Tjyngades en tröskvit på golvet sades alltid!

God vålgång bröt.

Min man var hört besättas av sin färd
Nicklas Simonsen född i Wit sacken 1795
från Anders Cederhjelm på Byn.
 Ha Laby hade blivit kallad upp till hungen
 han hade brädd att komma dit sa
fast som möjligt. Hans hus som hur.
 de mera än andra lovade, att han skulle
höra honom upp. Till Stockholm på 24
timmar med samma härskas. men
ingen härsk fick tagas ur stallet vid Byn
Ha Laby på desa 24 timmar. Han hörde
och mycket riktigt på den bestämda tiden
och härskarna sågo ej ut att vara använd
de men härskarna som stada i stallet
på Byn Laby vara svetta allvar
på folket fast då att det tagit härsk
ifrån dem.

En gammal man med Nils Andersson

boende i ett litet ställe kalladt dyckan
i Landeysens socken han var nu varit
där i 15 år. Han berättat för min
man, att när han var ung färdade han
långt i en gård som hette Stjölby. Han
skulle på våren åka till Stjölby med
ett grändass. Kämnen ej långt från
hemmet mäter han en mycket gam-
mal gumma, som besatt få åka med.
Det kan ni ej få ty som ni ser han jag
start lass och går sjelf, men gumman
sade då sått sig du på så åker vi båda
två och gjorde så och det gick med stora
lätt både utför och utför tills gumman
skulle gå an, då hon erbjöd honom att
komma till henne skulle han få låna sig
ett och annat men han var så glad
när han blev an med henne och han
tröffade henne aldrig mer.
Granngården här intill heter Böckstad.
der kom en sammar på 1850 talet det

en ka, krato i rikt såkande från han ej.
Då badde ut på den tiden en så kallad
klack gumma i Linboving, Stärdar hette
han. Dit komde de sig så får att la.
Myggsoring an var från från. de fingo
då se, att ej är han så och ej heller är
han stulen han fins på gården, men
han står fröngt, och han står på 3 ben,
gack hem och såk. det blev återigen en
grundlig undersökning, och mycket riktigt
mellem ett par stora Hammar står
han. kunde natten komma från eller
tillbaka och på 3 ben stå han.
Detta är berättat av min mors färdan
någon badde här vid Boo.
En gumma kallad Salthberg kan boende
när i Wärdering kunde påta både folk och
på ... får allehanda sjukdom detta skedd
med en Stjölby som han kallat i gården
han stötk sina vissa drag på det sjuka
stället så blev det snart bra. han var

mycket anitaa. (iskriggen var en
stempen)

3. Stimstad docken på Dalsås egen Simmes
en kage kallad Gjeng and brager ider det
fano Myrtan förerna. En sågen gick i
byggen att der hade en adlig fröken fian
Dalsås blivit in stängd av en hört
En husterna fins i hustern der sitter hust
temo kann och ett fatagraft av den igjeldstäm
gade fick kann men detta handte mog ackoi
star i magan Stegottone beskrivning.

J oem först nämnda hagen skall även finnas en strätt nedgräva i jorden på fast marskalken Greve Lillie på Löfsta stads på här kommer der en nyttare i spansträck på en avgärds hagen liden in genom skattparten och utgår för de breda trapporna många såg manna rida in i stället ~~men~~ men ingen såg manna komma ut igen Detta är berättat av skogvaktare Gersson gammal trögennare vid Löfsta sägen år 1800.
Här
säg

En hemmanägare P. Sandberg i Gedy
Härstads socken födda 1815 berättade i
mitt föräldrarum, att han blev utredd
att sligta kyrkrot i från Härstads
gamla kyrka. Till den nya Sandberg
levde till han var över 80 år, men det
var det senaste han varit med om i
sina sin långa lefnad, jag syser när
jag tänker på, sade han mellan två och
1 på natten, skulle andytet ske och starka
västan bekrävas. Ty så var det. Samma
man talade även om, att när lånst
lån påräddes på vägen skulle man säga
av den jorden och gräsa markerna
med på åkarna de skulle säga på ande
an sket.

Min mans morbror ²² Karl Wiktors Saloman
som i Klustad Björnsätter ¹⁸⁴⁸ har helt nyigen
tatat om för mig, att hans far Saloman
Håkanson från Låvåle samma saken har
har antalat på så andra. En band i Gernum-

debo i Þordern, som kunde som folk-
språket lydde stallar hástar. Greve Schwerin
på Þorderns knöte äkte förbi Germundabo
en dag. Þorden hade något gammalt
agg till grevens knöte. emellertid ställde
han hástarna för honom, men det skulle
han ej ha gart, ty husten kunde även han.
sten, och han sade till honom, du har lart
för litet och nu åter jag, som han också
gjorde. Från denna dag hade Þorden i
Germundabo ej någon halsdag. det sade
att han blev alldeles förkynt av värk,
och att det väste ut fyrtårn i knättet
veckena och armbråtar.

Þorden var även berättat om en bon-
de. Hansan i Salva Þorden som
hade en spike hást en så stark kröte
gubbe, Þorden var namnet, som kunde hata
både folk och fä blev glänskröte Þorden
hans på sidaarna av hásten samt i hans
och käste så här; i morgon skall jag

i Salva springa hans med sin hást,
och så skedd även.

En torpare Þetti Nilsen brend i Närken
af sjän Riöten i Þjörvatten blev av Nände-
mannen Salomon Håkansson i Salvik amboda
att kanna sitt och stämna Þetti på en jur
som blivit hástresce, ty de fick ej Þetti
att stanna. När han fick framföra sitt
ärende sade Nilsen: Nändemannen han
fara benpity nu har Þetti kennat. han
får hem och han förstod så, att det hade
stannat júst som han hade utlätat
sitt ärende.

Þetti spoi Þetti hade H. W. Salomonson

lart sig av sin far de fysa elementer
äro Elle Wäcker Watten fard hara och
sin tia ni kvälva och segera från morgo-
nen intill middagen segera det elemen
det Elven från middagen intill Salens
medagång segera Þetti från af =
men till middag segera vatten

Tham midnatt intill morgonen
legeras Järden. Om månen nu tär-
des i elementet Elden så bliver den mår-
naden varm och tor Järden kan i
elementet Våderet bliver han blåsande
och våt Järden kan uti Elementet Vatten
net då bliver han våt och kall Järden
kan uti Elementet Järden så bliver han
kall och tor.

På Thunogården Rödstens eg ar i Grebo
sacken fins en sten mißt uti ett gårde
som måste Rödåfårgas och Järns varje
gång Järden Rödåfårgas. en sägen går
blomde folket, att en sammaradag på
1650 talet. På eftermiddagen blev
det åska och regn Inspektören var då
ute på gården, när åskan började gå
han svar gång på gång för att det g
fick vara vackert väder. måstärmed
aletoamma ofäntli kan med i Järden
Efter detta blev stenen upprett och

an i dag vägar ingen arendator
eraklata att fårga stenen ty då skall
det bli åter vid Järden. Stenen Järns upprett
och Rödåfårgas med en.

Min svärmor och Kristina dessom
fäddas i Järden. Byråttens har jag hört be-
sätta När murarande byggningen här
nu Röd skulle byggas 1877 språggdes det
undom ett berg till stenfat sträset

bakom den gamla byggningen
Språgningen pågick några år men
vad det nu var så blev det ej tytt om
nätterna i den gamla byggningen.
så en natt lag stensprångaren och några
flera och gick och undersökte i hela
byggningen vad det kunde vara
som pussade der, men inget syntes eller
hörde när de kom. På gick det åter när
gra der och nätter med samma oro
En morgon hamner stensprångaren in
i köket och säger Ja mycket har jag

sett och hört i natt så ej ett skatt
skuter jag i berget / fårän den gamla
byggningen kommer bort, och devisor
blev det.

Några visor och danslekar sypsteden
de ur ett gammalt notbäfte.

N:o 147
(En gammal sluyckessvisa ocktydlig till sitt
innehåll och märkelig för sin melodi
som eger en helt religiös anda och förvisso
står långt framman en många andliga
sånger som sjunges inom nutidens
förelästiska kretsar) Detta är arkivet samdet
står i boken)

Hvem skall den vimpelen hafrar

Med tystigt småt?

Den skall bröders (jämman) hafrar

Var vän så god

Jä luta dig till

Och drick som du vill

Diktad av händskalden??

Tre skunkar å sa, å sa, å sa,
Så kommer du inte någe buller ästa,
Ja ston buller och utan bång
Skall den vimpelen hafrar sin gång
Till husar dag.

N:o 148 Dansardanssen: En person gick med
ett brinnande ljus inom ringen
och lysste med detta under hastiga
syndag vågar i ansiktet för att
kunna aflöringa honom ett skatte
Den som då strättade måste gifra
rakt.

Så vilja vi begynda en dansardans
Medan dansaren sjelf är hemma
Alla de som i dansardansen gå
Deras hjertan skall le och brinna
Alla säga de här hä hä!

Alla säga de så så så!

Alla dricka de mjödet och vin
Alla sava de hos häresten sin

Har du varit hos din käreste i natt
 Ja skam du åt givet le och le.

N:o 149

En visa som sjöngs gammalt ofta
 i Fädersmanlandet melodien skulle
 förskrivas sig från Dalarna

När Lasse var liten så gick han till mor
 Och fick en bit bröd och var gader
 Men Bertil så hette hans närmaste bror
 Fick pengar och prung av sin fader
 Då skaffade Bertil hem peppar och salt
 Och andra små kryddor till köp och till
 Han far med sin hand och sede

150 Thåra hake

151 En visa som ofta sjöngs i utgång-
 sam utan att man känner något
 närmare om dess uppkomst

May Lena sålig gumman min
 När som hon gick och stank i iverden
 Med segelgarn knöt hon koftan sin
 Och svar allgent mot synskådaren

May Lenas nåsa satt på sned
 Och det var hörsat i gröna gången
 Han kom att gråta med en smed
 Och han nöjs hastigt lag med tången

152

Det Stoffan visar sådan den sjöngs
 på flera ställen i Fädersmanlandet
 " Stoffan var en stalletång-stalletång
 Han vattnade sin fälar fem-

fälar fem fälar fem
 Flickorna låta oss lustiga vara
 Gossarna låta oss härliga vara
 Gud en gång om året

God morgon God morgon här fader

Guð láte er vakna glæðir
Flickurnar etc.

3) Guð morgun Guð morgun þar móður
Guð láte er vakna goðar!

Flickurnar etc.

4) Vi se þá eðer föstudöðir
eðtt eðra flickurnar þótt friar þær

Flickurnar etc.

5) Vi se þá eðer föndur bláir
eðtt hár líns bránsin á inntu lóntu
Flickurnar etc.

6) Litlu við lóntu þær er vagg — þær er vagg
þær er vagg

7) Frysser dætt is uti vart skagg — i vart skagg
i vart skagg

Flickurnar láta oss þessiga vara
Gassurnar láta oss þessiga vara

Guð en gáing um árt.

1903 En hárleiksvísar með ræðum máladi
aðen glómdar.

154 En vísar um en mánga gíken
vágra þá vever som stammast i minne
má anfáras.

1) Det var en gáing en stráðars
Sam þaðe i en by

eðtt stýla var þan mástare
eðtt skudder tullu ottu þy

Þan gáing þan sáig sin fasternar
Gáing þan sá glæðig
Minu nátt skatt mig till áðers þá
Að aldrið svika mig

Det var en gáing en sodden með
Sam þaðe við en stórn
Han skatt an sinnesbúgn og fred

Að smíðe stór og sam

1) ~~Þetta~~ þetta þann sáig vechan um
eðtt þann beláring þetta

Þan sen og smugg dá þan þan þan
Han till sin þetta þetta þetta þetta

En solare så svart som fan
 Myra en skorstens stöck
 Gån ropte över hela stan
 Och var vid glädligt mod
 Men ack! hans gläde blev snart all
 Gån föll från taket ner
 Och ropte: någmo ge för fall
 Den sjöng man aldrig mer
Folkvisa!

N° 155 Klappan

Herr Wallberg han går sig åt sjöstrand
 Blåser kallt, kallt väder från sjön
 Der fick han se war klappan som
 Det blåser så kalleligen nardan

156

Simon i Lalle en gammal sång och
 danslek berättar här melodier
 (A) (B) och (C)

157

Danslek En yngling eller jungfru går
 in i ringen blandar yngles (a)

Stora dansen

Ungersken man | går i dansen
 Klappa jungfrun
 Klappar soar fager och fin
 Bänder ider den skånska franssen
 Och sin lilla flicka (gasse) fin
 Ty hon ~~klappar~~ allt som en tija
 Den hon (man) själen utvatt mar
 Skall det vara något mera
 Så fram nu och gif mig ja.

Landen räcker åt den som blivit
 vad bräcfter dansas efter melodie
 en vider 151

Se så är jag så mycketligt nöjer
 Och kan soa både ocy och mej
 Leren gifte oss tusen frågor
 Om det så behagar ocy.

Kysso och klappa upp på kinden
 Kysso och klappa ta i lamm
 Jag änskar att jag en gång ~~klappa~~ klappa

Jana i din söta famn

Var det en flicka som började
 Där det dejsa' en gosses tur att
 Fortsätta på samma sätt.

158

En adonlets som tillgås på samma
 sätt som föregående ^{och} låg sjunges
 följande

"Adona lilla tog sin knäppeldyna
 Och satte sig gjemte känslor
 Mera titta han på adners lilla

Om man titta på månstret

Ha! Ha! du adna lilla

Jä! Jä! du adners lilla

Du är min och jag är din

Jassa värar kilo dagar

Adna påcker här handen åt sin

Adners hvar efter klansas efter meladion
 vica (v) hvar alla instamma

3) Le hvar jag fick uti min hand
 Le hvar jag fick att ega

En stötter manschar

En racker madam

Vätter uti fina kläder

En (man) håller mig här

Det har jag väl

Jag förs inte säga

En racker han (man) är

Adonlets byster mig ur dammen gå

Däter honom (kenne) en annan för

Medan gossens stannar gar i ringen
 sjunges efterla) följande ord

3) Adners lilla tog sin skrifvarpenna

Och satte sig gjemte baret

Mera titta han på tjina lilla

Om man titta på ardet

Ha! Ha! du adners lilla

Jä så! du tjina lilla

Du är min och jag är din

Tulla våra lifsaagar
Anders ger nu handen åt Glina man
efter dansas och sjunges såsom för-
ut efter meddelien vid (b)

CN 159

Danslek som de föra.

Jägare man (jägaren) utaf ett
kurtigt mol

Han (man) mände sig utriola

Att jag a efter de stolta ogur

I skog och markerna vidar

Och jag tenar på de man (man) uti sin handa

Och dyuret som man (man) efter sprang

Det var en kjestans vacker goss (flicka)

Se som sjunges enligt (b)

Jag nu goss en uti smårit handa

Som svenstra jungfru (svenner) på gå göra

Och föres honom till sitt sätta land

Ly byskan mände sig föra

Ja byskan är som flar i hund

Som förstår så mängen man i grund

Så mängen redning bytte
Efter (b) slutligen

För att det sker vi må afkese taga

För att vi då lät oss lämna taga

Ja alarig gav den uter mite minne

Och aldrig glämnar jag ditt framman

För att den bleckadöden

+

Kaggrisar som jag minns från min
barndom

De va e lita gumme som inga barn

hade tag en liten följunge ta i si

wagge / Hysa hyssa längskanten

längskanten längskanten / får en

den länga så blir den lite flar

3 Liten fågel i pårättat sjång på vack

wise / söta mor ge barna brö och lite

styk uti siset

Pro. so. lita barn ja ska skaffa

frävar / Ett åt far ett åt mor ett
åt syster ett åt bror / ett åt sven
lille (barnets namn).

Jag hade tänkt att skriva av några
visor och sänger ur en gammal bok
som varit min moders. Konstige jag
kunde skriva några av de bästa och senare
är nog allt för hänsat ty de är av
Frans Michael Fransen, Michael Sparacus
Per Henrik Ling, Wacman, Gernstälpe,
Wallmarz, Wallin, Sjögelgren, Samuel Jonasson
Hedborn. Oxfelius, Karolina Wärstam
m.fl. (i Folkminnen. 144-50.)

Erl Gustaf von Brinkman född
i Branntryckeri saken i Jämsstam d 24
Feb 1764 ^{Brin} Hofcanceller, Gedichte) Consistenten
Wittenbergsfärsöke 44-50 Ur "Album för
Svenske kyrke" delar

Epigrammer Göteborg: C.T. Wiedersheim
1. Stora Werstern förlag. Synhån bortt. vint.

Harad i betalen så dyrt ej sällheten är det
ej glädjen. / Blott praktmanteln svarar

med ledsnaden skryter sin bygga
2. Werkshilning.

Bisning är konstskön famn ej seckernas halt
den beritnar Rögeln oensamma ju är
ofta på kypor och guse
3. Diktens svarar

Utom sjänks och det måkiga Brann, det
fortgusande Helles

Glänstran dess ljviga ströms stöjde
med märkasade väg
Ja blott såddade sig af Apolls mågätade
svanar

Ja på den tystnade stråm sågande sinna
de fram

Dock med sin dödsång väcka de än
värt nattiga stule

Jag ans förtvillade loma strålar och
skingor på nytt

Redan på diktens meta diskra väg
och tekniska delga

Med gåtvariga gus byttas Eldas triumf

Johan Stenhammar född d. 17 Juni
1769 Utän Lektor d. 31 Jan 1799

Roland

Gjorde Carl Magnus i tiden
En Hofman med ädet och vis
och Roland en kämpare i striden
Och Tuktars och Hedningars vis
Man ingen byskvalig skall prisa
Gam mannen är lagd i sin graf,
Det Rolands exempel skall visa -
O! Tugen döds härskam delf

Ham, efter de Tidenas seder
Som pyette var adngeliques drö -
Och örför henne till meder
Gam mygg slog som Tuktars ityet
Det hände, som händes ej sållan
Må ingen bli stucken bevaras!
Och den fick som vis i fällan,
Gam sjelf fastnat kvar i en mass.

Åflem Medor, friserare och viden
Var frörens behagliga vat,
Han alltså var fört utur striden,
Men alltså var sist fram en bral.
Han smångole, det var hela saken
Sitt svärd ej så väl sam sin fot:
Jag hoppas att ingen på bakem
Skall säga ett ord deremot.

Men Roland så snart han fått höra
Skuttraan hans fränsars skett;
Hvad gör han? det jag skulle göra
Hart dagat: han förlorar sitt vett.
Med vil tyguren mände som vandra,
Förtvåplade i berg och i skog,
Det klippor och träd från brändarna,
Och fogdar och torpar slog -

Da blagade folket i hamnen,
Och rodet till kejsaren steg
En käng med sin katta på ammen

Infördes på stället och neg.

Du sände till mannen i månen,"

Så stack han, med förtä min sam!

Herr Roland är ej förtä fanen!

Som han röfrat vetet ifrån.

Herr Astolphi som spåkamigen sade.

På ringade gångar upprea.

Man då inga luftbollar hade

odt resa i skyn upp och ned.

Men gångaren hittade vägen.

Han flög och ej bridade för

Än han efter hufscernas sagan.

Hoch frustande mitt för en dörr.

Den öppnas och nu kan ni tembra,

Herr Astolphi blev häjren och glad.

Då man förde flaskorna blanka.

Millioner uppställda i rad

Jag gämnar, tog mannen till orden

På denna är skändas art,

odt sett som i Tappen på jären;

Färdensbrutt är fördädet stort."

Herr Astolphi på flaskorna tellar;

Hvar egens namn står på tvätt;

Bland tusen och andra, hans pillas,

Han strassar de finner och sitt

Den gången, skrek han, var den förtä

Jag äfen bland därerna som

Han sprutas de ära de störta.

Som spelva ej rötta deram.

Han dricker - sin kindret bekänner;

Och den Roland flaskor han fått,

Han sporen i gångaren spänner,

Och stannar vid krigarens stolt.

Men hvem är nog lyette att föra

sklemma åt Roland hans drick.

Han sof och då lät sig sig göra,

Man band honom fört - och det gick.

Man ej af historiena känner
 Hvad det var i flasken för drick;
 Men vist var det vin mina nämmar;
 Ty ~~man~~ sitt förtäroa återfick.
 Ja! den sitta förtäroa såkat glämma
 För den som man troas befann,
 Med Rotarne han flaskan må tömme
 Så får han igen det som han.

O = Ordspår. § = ordstäv. √ = talstätt.

Ordspår

- Gammal karlek nastar aldrig
 ○ Litra barn teka bäst
 § Sam den ena är ser den andra ut
 § "Plut i krukarn" sa Stalle sklander
 (en gubbe i präst Husegud skinstade socker
 sambrukar gå till Drinki och köpa brännvin
 i en kruk)
- Gammalt brunt brinner dåligt.
 § "Det blir både gällt och sacket"
 sa gammal satt ^{Pr}Sten i potten

- Nya gästar soptar alltid bra.
 ○ Sam man katar för man äta
 ○ Ima grytar ha också åran
 ○ Den som är slagen till slant så är han
 en slant.
 "Här i vind sa Blomster.
 Stöps skappare det för en blomman
 i grän.
 "Clogi ~~hiller~~ latten sa pigan tåpna
 barnet i sjän
 "Alla måner går" sa myggan Mayra {
 av kaset
 "Här sa Trasmann
 "Bättre sent än aldrig" sa kåringen
 kasta påsten efter i ~~ugget~~
 "Ingen är för gammal att lära"
 sa gumman satte sig i närsten
 när man var 80 år
 "Vi gräns blang" sa skamatkam
 drack ur blåkagan
 § "Allt vät sa Polisen" när det drann
 x män.

hos Lykoff i Vårhåpning

§ "Likt söker likt" sa skam ossa
med sötarn

§ "Det ska skes efter mätt" sa skräddar-
ren slag kustrum med alnor

§ "Om ni inte har annat än lite kall

Patatis, så ska ni inte sinta er med
att äta aftonvarer" sa Haggrotorn
(farmöns ägare av Vårskolan).

§ "Ingen rädder här" sa skräddaren

sprang för Marens x ?

§ "Nu är det bäst att låta sockra skinte
sa Källtorparn, när man fick se
nåven.

§ "Grönt men inte pråligt" sa skam
måla svansen ärtgrön

§ "Nu är det slut på det" sa Fristedt
dansar i förestum.

§ "Ingen nåt utom elos.

§ "Djup på er gulbar" sa "Mjögöjyr"
när man drack glögg. För byggmästarens
även kallad vagnöjyr

§ "Spejerglas" var bra mycket bättre
fär" sa gumman.

§ "Då va skönt" sa Gustava om bysaren
när man ingen fick.

§ "Stopp för sjutton" sa Argestrampare
Spejd, när man fick fast i skottenstället
i trampan.

§ "Äkta glas" sa gumman satt i andan
i isen.

§ "Nu är det slut med vissta" sa bonn Lappa
Lappa

§ "De låter" sa bonn Trampa i klaveret

§ "De ä lustigt" sa Rydingen när könsen
sprang i fullt honan.

§ "De ä lite som grannar" sa skam

när man fick tillkötter i ägat

§ "Här har du din överman" sa Andersson
på Lyckan när man slog med Lyckan.

§ "Kamrer slag kamrer så"

§ "Här du kalla Åstegå" sa sjöman

satt i spelet och förs.

- 1 1) A en mårst ärsing.
 2 2) Smattras ånora krat" sa flicka byppte
 3 tynnen.
 4 3) "En är sam en Ma blutt sa smälansung
 5 4) Du mädiga sol vace du gossar min
 6 5) rygg" sa tiggarn när det brann i präsen.
 7 6) "Blåa för blod" sa brusen när han skäpte
 8 7) lusen. Det är ej lönt att tala om den ^{för en ålder} som
 9 8) Det kan allia bli nyttigt till något
 10 9) sa flickan, när han tog naggar med sig
 11 10) "Hä hä ja sa den tunga verda som slog
 12 11) ihjet min unge Per och lät den gamla
 13 12) leva.
 14 13) "Dä här inte hit sa Matin om rättvisan.
 15 14) De ä ruskigt i Stadsbustädgård.
 16 15) "Glästen är väst" sa säven om de böda
 17 16) hundarna.
 18 17) "Hä hä prästerskräpet" sa kyrkoarbetam.
 19 18) Det fan^{en} inte ett vittet.
 20 19) "Der har vi ägget" sa Pistola om samet.
 21 20) Draa een som äras här svinnen här

- 1 1) man allia för men, ärligt folk går efter
 2 2) "Idag spelte vi bra krantam" sa Argeltram.
 3 3) pare Freja.
 4 4) "Här behöper sprackas" sa målarer lag
 5 5) bakam gårdsgården och var full.
 6 6) Det är bäst papa rent för kvassan där
 7 7) Den säv biter ej min gas.
 8 8) "Dä är ingen för gammal att bli skaprig
 9 9) sa gumman när han giftte sig att han
 10 10) var 90 år.
 11 11) "Gift dej gift dej" sackerunge" sa omson
 12 12) du lag om" sa gumman att kaffren
 13 13) " " ^{för loen värfet sa blev en}
 14 14) att sa blir du vrack och blir du vrack
 15 15) sa blir du gifte" sa gumman till dotter
 16 16) "ett sannhaka ni flickor som inte danser,
 17 17) sa Byggmästare Jörn Skinstad, när det var
 18 18) bal. Ingen är mofet i sitt eget land
 19 19) "Han fick ej mer av lusen än smålen.
 20 20) "Hys du landrens moder du sitter på
 21 21) mina mantar" sa slakullan till
 22 22) Sotningen,

- ① Ungdams möda är äldre damps s. o.
- ② Inga ben i natten.
- ③ Gå ej över örn efter vatten.
- ④ "Wackert wår i slag" s. o. Gärdby ställe ^{må} vägen.
- ⑤ "Det blir snå eller tö eller det väder som varit kover" s. o. Lathartåringen när hon språdde väder.
- ⑥ "Gälfjuren och gift drängen så färdig gå tillbreddes med dem, s. o. bonn.
- ⑦ "Åka något" s. o. kapten Gedderlesons när han satte på gsmat.
- ⑧ "Rent ska de vare" s. o. Last Mali.
- ⑨ Den som ej varit i strid har lätt att behålla sin sköld blankt.
- ⑩ Guds gvarn malar men han malar långsamt.
- ⑪ Hvar man sår får man skälda.
- ⑫ "Ruter ut" s. o. Glas mästare Lilja.
- ⑬ Skamakers kusten och smens mår när de smusta skarna.
- ⑭ "Gej inte det så sätter såv inte åt

- ① Livet s. o. Sammel Petter, när han slagit quisen.
- ② Det är der skam klämmer
- ③ "Hetta pyssar" s. o. Wetterström kasta fötten i skräddaren. Det syns i från skräddarska bänk, en smed som klistade en kammat kladda i fötten i skräddaren.
- ④ I gamla papper efter min faders offreee Osan födda i Hentega s. o. d. 1838 har jag funnit åtskilliga av bonam författade verser, men det passar mig ej som folkminne i så fall får jag be om ursäkt att jag krammer med dem men jag gör ett försök. Sänd allihop, om Gänstra bonden. det finns fler! ^{Det hörs!}
- ⑤ Bonden på sin åker går bliskar mer i mulen. Tänker får jag skära i sin jäg min tråga lappspade om ej far tar utten. När bonden har sin skatt betalt så får han leva mycket snart. När gännen spisar åt booken allt såv han ärilemnar skracken / ni förtär mig såv

När bonden ett arende får
 Han tar sig kunnna lever gaast
 Han märker icke faran, allt var
 Han är i snaran ni förstår
 mig var

Likt myran kom till stacken där
 Och trälar påre natt och dag
 Men sedan kommer malle, allt var
 Och slutar allt mans malle ni förstår
 mig var

Från 1893

Mörkret vägar nu att minska
 dagas vi nu för Malmen utaf sorten
 sminkas fast först de varit grä
 chet nytt och nya skatten man fram
 rent av bli besatt för en sådan
 ädels lek Men kvad hjälper det
 att klaga bäst att kasset lädigt
 dragar Utaf projekt bårdarn lättnas
 Utaf sorgen spålen tvättas Utaf stridarn
 Blir man vis Lugna sig mitt

kvatva bjerta Den som skiftas flyga
 och åden ger beransn fast efter dröden
 1885. (den fullbredsna då)

Jag funderade härnatten för
 att få pengar till kronas-katten
 5 mera byrarna ger mig 20 för-
 an de slutat min sista för.

Jag mig åmjuhlant i stöfet ullar
 Om ritsaagguggarna skaffa tullar
 På sig och mäte och äta mjär
 Lant lysesartiklar och bogarskt ör

Som ung jag dånat med mången
 Tärna Och drände ofta om bykans stjern
 Nu är jag gammal och grålen sen
 Och fågnar äga med fotogen

En kaffensis från 1884.

ett sådant kaffe dricka som gais av
 surrogat

En passas någon flöden oet finner
 en ge klart
 sty alla mordens män och sänner sig
 styttas där med sänner.

Med smaken man uttåner om smussel
 är på sänner
 för styttas sänner flyr i flyttet bli man
 för benen får man fart och skinnets är
 för klart.

Wice margonsens glans och grärens
 dunkla stöte
 En någon gläde fans om kaffetärn
 ej flöte
 Och mängdet möte gick i graf och
 flyttas bleve tungans skaf

Tack alle store män som hemma är
 i Jara

För sådan ädel dyck som gummar
 bär att teva
 Jara i stolt som bydda tänk vilken
 ädel krydda.

Le hur den minsta svärte ger lyftning
 åt eller Lätt (en smekthust)
 Lih vådarn syns man ila utöver berg
 och diken
 En krukans tynga här är minnen
 och grepsens svängning blir minnen

Nu har jag upp-teknat vad jag minns
 och hört av andra Och allt är som
 jag hört det berättas, så får jag se
 om afvessens vad som får ålrigt
 felar i upp-teckningen

Med Högartning
 Lisen Johanson
 Bo Wärdberg

3) Var det yuldrapansonen man tappade

4. Kaffanversons lydelse?

8. Muru fias Lucia: lura greta?

5 " gondas lurpeböd m.m.

6. Salt, gullvagn?

7. Engströ?

9. verkuir likarna

8. baren, välaven med spårspellen m.
räpna & konan vin tor; & del

9. melvorna

13 dragon

21. Skäket f lördag

22. Häkturora & Blakulla?

Blomsterbudd men anden.

25. Här am svärda & alshergsten
här thand.

36. Hoppkorn; Skenstads hyska
37. Hyskoraet, mer om det?
39. Bändepublikan. LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

34. Sköna havre, siden?

36. Vad minns vi om stängangen

38. Falkvira, Havsrum mer om?

44. Bakens titel? och turck an
Hyskoraet

51. Nam van Trasmann? Öknamn?

53. Nam "Gephoff"

52. Hyskopp bodde?

54. Blatin

56. Gärdeby ställe

57. Har han författat den

dand alla

81. Har det.

om lördag 29 år jänman.

Gisen J. Regenter II

visor 32-44

, klaffarsvisan 35

folkvisan (1001) 38

landstämor, 33-34, 38, ~~39-40-43~~

vaggvisor

ordnadt, stäm-kalendert 50-57

stäm se

kalendert se

folkdedikten 57-60/1

Urbanen 19	bröd tappa 23 härkverk, ragen 23
Urskimel 19	tröskunniga 23- - 25, 28
Göken 19-20	kloka 25, 28
Ugglan 20	åhriggstolen, 25 eall 25
majman 20	bjort, ragen 26
opark 21-22	skatt, 26
lin. 21	herman ragen 26
langfredag 21	kyrkora 27
kurs, jesus. 21	rå nar. by.
ark ragen am kom 21	färd, den fösta, 27
käron 22	åkerbrukshock 27
Blomsterbuck	pluja fösta fösta 27
vic Ringst 23	skälla härtar
Ringst 1 Bl. 22	härtar, av. 28
kurs, rita 22	stamma blod
kyrkblochen 22	vädertkenstia, 29
druck namn miga 22	sten, ragen am 30
	entrannen ragen 30
	spökeri 31